

بازنگری در قوانین مربوط به سلاح سرد، بازار چاقوسازی زنجان را به خواب برد

چاقو کشی

رئیس اتحادیه چاقوسازان زنجان: ایران امسال بازار صادرات قمه و قداره را با ارزشی در حدود ۴ میلیارد تومان به چین واگذار کرد
صدها کارگاه تولید قمه، قداره و چاقوهای صادراتی در زنجان تعطیل شده‌اند

عکس: سید علی حسینی/عقباتر

شیده لامی ۳۳ سال است چراغ‌های ای‌اتاق ساعت ۶:۱۵ دقیقه صبح روشن می‌شود. همسایه‌ها به تصویر همیشگی مردی که هر صبح با آلبان ناخوشی گل‌اندن‌های شمعدانی‌ها را آب می‌دهد، عادت کرده‌اند. تصویر او از دور پیداست، وقتی سرش را بالا می‌گیرد تا قدم‌های برگ‌های نوری یک گیاه رونده را در دورترین دیوار اتاق دنبال کند. حالانچنانچہ قدم‌مانده تا به سقف برسد.

تقریباً پاییز به وقت آذر است، اما اتاقک‌سده‌در چهار متری پشت‌بازارچه، حال و هوای زمستان گرفته، سرما استخوان‌سوز است و شمعدانی‌ها پشت تنها پنجره اتاق به هم چسبیده‌اند. دیوار پر از تیفه‌ها و چکش‌ها، چاقی‌ها و تسمه‌ها و سوهان‌های کوچک و بزرگ و کنار آنها یک ایبه کوچک که دنیا را شسته‌نشانی می‌دهد.

آنها نیستند، اما صدای آنها می‌شنید. ماه پیش سه نفر بودند، یکی بای دستگامی نشست، یکی دست‌ها را سوز می‌کرد و یکی می‌خوار. حالا در این اتاقک دو صدای خالی است و مردی که بر عمرش را با تیزی چاقو‌ها سر کرده، به نوبت روی آنها می‌نشیند.

«عباس و اکبر چند ماهی است رفته‌اند. نه فقط من، خیلی‌ها دیگر نمی‌توانند شاکر دنگه‌دار، بازار کار خرابه قیلا هفت ماهی ۴۰ تا ۷۰ چاقوساز داشتیم. الان ۱۵ تا ۲۰ نفر هم به زور می‌برند. اکبر این‌جا نمی‌نشست و عباس این‌جا هنوز بعضی وقت‌ها می‌آیند و چندتایی کنار دست من می‌سازند، تقابل‌های دل‌شان است که می‌آیند و گرنه یکی شان شده، آنگاه یکی هم شاکر در ستوران.»

صیقل خوردن فولاد و فروری سوهان دستگامی، صدای ممتد و بریزی دارد. صدا به صدای رسد، عینک مساهی چشم‌مان مرد در برابر هجوم براده‌های سوزان پناه داده، اوستا حمید، در ۳۳ سال گذشته، از ۱۲ سالگی تا به امروز سه ساعت یکبار، یک چاقو‌ها ساخته، همه شبیه هم: «چاقوی تولید کارگاه ما همین یک مدل است. به اینها می‌گویند چاقوی چوبی، واسه سر بریدن. نترسین به وقت اتاق پر می‌شود از صدای خنده‌اش - سر بریدن از نوع حلالش، مرغ و گلو و گوسفند.»

چاقو‌ها را ردیف کرده روی میز یا دسته‌های هم‌شکل و تیغه‌های ظریف چاقو را می‌کنند روی شیار نازک پشت نعلبکی چینی و بعد روی میز دست چکش‌آبیه موهایی سیاه می‌بزند. روی میز، این آزمایش است برای این که بگوید ببینم چقدر تیز و برنده‌اند: «همه شبیه هم‌اند اما کوچک و بزرگ دارد. این طرف قاسم خودم حک شده، آن طرف مهران زنجان.»

چاقوی دست‌ساز، همیشه افتخاری برای زنجانیه‌ها بوده، هنوز هم هست، یک چاقوی کوچک و بزرگ هزارقه برایش مردم، مسافران و سفرنامه‌نویسان همه این شهر را با تیزی قمه‌ها و قداره‌ها، شمشرها و خنجرها و آواز چاقوهای برنده‌اش، با دسته‌های عجیب و تراش‌های ظریف، با عاج و صدف و دسته‌های چوب گردو، گلاب به خاطر می‌آورند. از وقتی یکبار مردان نمکی، در معدن چنبر آباد، زنجان با داس و ابزارهای جنگی که به کمربسته بودند، پیدا شده، مردم شهر یک‌بار دیگر پیدا نمی‌شود. حالا زنجان باستان است.

هنری می‌سازند، صنایع دستی محض که از ژنشان است و بعضی از انواع آن چند هزار دلار فروش می‌رود و گروهبی برای زندگی و مصارف روزمره تولید می‌کنند. داس، ساطور و چاقوی آشپزخانه و میوه‌خوری و چاقوی سلاخی، حالا فرقی نمی‌کنند. آنها کلام گروه باشند، امروز صورت مسأله برای شان یکی است.

شروع اجراء

سازمان پزشکی قانونی سه‌سال پیش گزارشی درباره آمار قتل‌هایی منتشر کرد که با سلاح سرد انجام شده بود. این گزارش نشان می‌داد تقریباً هر یک ماه یک نفر از سال ۸۲ تا ۹۲ بیش از ۱۰ هزار و ۶۰۰ نفر در کشور با استفاده از سلاح سرد به قتل رسیده‌اند. گزارشی که در زمان انتشار، نگرانی‌های زیادی ایجاد کرد و یافته‌های آن بیشتر مورد توجه مسئولان قرار گرفت که معتقد بودند، کاستی‌های قانونی درباره حمل سلاح سرد و پیش‌بینی‌نشده مجازات‌های بازدارنده در این باره، زمینه‌های ارتکاب قتل را در ایران تشدید کرده است. او وکلای دادگستری گرفته

از وزارت عدلیه تا قوه قضائیه و تمام دستگاه‌های امنیتی و قضایی را به اطلاع رساند. اما در نهایت این نوبت به مجلس رسید. در ۱۷ آذرماه ۹۳ مجلس با تصویب یکسایه‌ای از قوانین جدید مجازات‌های ارتکاب قتل با سلاح سرد در کشور، به رسمیت شناخت. این قوانین، مجازات‌های ارتکاب قتل با سلاح سرد را از ۳ تا ۵ سال به ۳ تا ۴ سال افزایش داد. همچنین مجازات‌های ارتکاب قتل با سلاح سرد را از حبس به حبس از ۶ ماه تا ۲ سال و ۲۴ ضربه شلاق

مکمل خواهد شد. در بازنگری‌های جدید علاوه بر این، حمل، تولید و عرضه چاقو و سایر ادوات مشابه، جرم تلقی شده. این همان نقطه اختلافی است که در سال‌های اخیر، پیشنهادات نمایندگان مجلس را برایشان نقد و نظرهای بیشتر به کمیسیون قضایی مجلس برگردانده و در وقت‌اندو اصلاحیه‌هایی به مجلس و شورای نگهبان نگه داشته است و حالا آخرین اصلاحیه مجلس در انتظار اعلام نظر نهایی شورای نگهبان است. تبصره پیشنهادی مجلس در آخرین اصلاحیه به این شرح آمده است: «حمل ادواتی مانند قمه، شمشر، چاقوی ضامن دار، ساطور، قداره و پنجه بوکس

به آن تاریخ چاقوسازی در شهر شان را تا ۶ هزار سال عقب بریند. مردم زنجان می‌گویند که بسیاری از بانان چاقوسازی بزرگ شده‌اند و حالا دیگر تیغ‌شان بر ندارد. قومی دلم این چه شومی بود که افتاده وسط سفر ما چاقوی زنجان را دیدگر کسی نمی‌برد. پشت سر هم بلادت که سر سنازل می‌شود، هر چه فریاد می‌کنیم، به جای نمی‌رسد. چند سال گرفتار وارادت بودیم. آن قدر چاقوی چینی وارد کردند که بازار از دست ما رفت. با همزار سال تاریخ چاقوسازی، چنین شد پادشاه بازار چاقوی ایران، دل‌مان خوش بود که بازار خورشید در عراق داشتیم. می‌آمدند محصولاتمان و قمه‌ها و قداره می‌بردند که بالای دو ماه‌ناله شد. گفتند مجلس حمل و تولید سلاح سرد را ممنوع می‌کند. حالا دیگر تاجران عراقی می‌کنند ما کار نمی‌خرند. می‌گویند دولت تان پیشنهاد می‌کند، می‌روند از چین می‌خرند، ما هم دست گذاشته‌ایم روی دست که چه باید بکنیم...»

در بازار چاقوسازان، مردان روی چنبر یا بیله‌های کوتاه یا کمرهای خمیده و سرهای به زیر افتاده، تمام حواس شان به حرکت پرزنده و لرزان و قره‌های فولاد که تا چند ساعت دیگر چاقو، قمه و قداره و داس و ساطور می‌شود. آنها خودشان را کار و بار «چه کم‌بایه‌ها» را به روز می‌گویند. سپردارند.

حسرت هم‌هانگ و تند دست‌ها، صیقل‌زدن و سوهان کشیدن چاقو‌ها، تجربه عرق‌ریزان دایمی است و «پنهام» با دست‌های تیز و فروز در حالی که عرق از ساقش به زمین می‌چکد، آخرین صیقل‌ارائه جان‌قمه‌های می‌کشد: «هسلا یک‌دهم قبل هم فروش نداشتم. هر کسی هم خریده، با ساطور صلوات برده، یک‌سری هم قاچاقی برندن عراق. قمهایی که ما می‌زنیم توی آن فروش نمی‌رود. مشتری‌های ما همه تاجران عراقی‌اند، اما امسال خیلی کمتر آمدند.»

امسال برای چاقوسازان زنجان، برای پنهام و حمید و عباس با همه سال‌ها فرق می‌کند. طرحی که تعدادی از استادگان مجلس به دنبال تصویب آن بودند، یک‌سال پیش در صحن علنی مجلس رای آورده و در یک قدمی نهایی شدن است: «ممنوعیت حمل، تولید و عرضه سلاح سرد». هنوز این مصوبه به قانون تبدیل نشده، حالا بازار چاقوسازی زنجان زار است: «هنوز قانون نشده، سخت می‌گیرند. بعضی شهرها اجازه نمی‌دهند مغازه‌های چاقو‌روشی کار کنند، بار چاقو را توقیف می‌کنند. کار به جایی رسیده که در بعضی شهرها بیشتر دستفروش‌ها چاقو می‌فروشند و مغازه‌ها اجازه ندارند از ترس جرمی و برخورد اجتمع کرده‌اند. چاقوسازی در زنجان، یک صنعت بوده، عامری با این حرفه زندگی کردیم، اما با تصمیمی که الان گرفته‌اند عمال این حرفه در جایگاه صنایع دستی خرد قرار گرفته.» این حرف‌های پنهام است. از چاقوسازان نسل جدید، یک‌دهم‌ساز حرفه‌های که سه‌سال است صدای اش را کمتر می‌شنود.

در زنجان چاقوسازی، هنری است که قرن‌ها از پدران به پسران به ارث رسیده. نسل به نسل و سینه‌به‌سینه. هنوز هم در کارگاه‌های پراکنده در شهر، پسران از روی دست پدران چاقوی سازند. بعضی‌ها تکرار و کلبه‌گر بخت، کم‌کارند و چاقو‌ها را فخر و گرفتاری می‌سازند. برای کلکسیونرها و برخی دیگر تهنیت داده به روز می‌گردد، تکرار، اما ما هر ندن ساخت تنها یک مدل که برندان آنها و بنام آنهاست: «چاقو در بازار زنجان تنوع گسترده‌ای دارد. چاقوهای شناسنامه‌دار با مضای سازنده‌شان معتبرند. در واقع چاقوسازان دو گروه اصلی را شامل می‌شوند، کسانی که چاقو را به شکل یک اثر

به یوزه‌در زمینه حمل محموله‌های چاقو،» صاحب کاران این روزها در بازار زنجان، جذا از صادر کنندگان برای چاقوسازی که بیشتر به جنبه‌های هنری و صنایع دستی کار می‌کنند، به تفریحی ندارد.

«هم‌حضرا از جریان» از استادکاران هنر چاقوسازی در زنجان، کودیک‌سال قبل در این بازار ارباب سابق می‌باشند: «بازار شرایط نگران کننده‌ای دارد، فروش سفارش شده کاهش داده.» برای مثال اگر در سفرگردی از فروشگاه‌ها شبانه‌روزی صنایع دستی زنجان چاقوی تریبی می‌خرود ساعت ۲ شب پرواز دارد، یک نفر از اتحادیه باید برود برای شان مجوز صادر کند، آنها که یکی دو تا نیستند، نتیجه این می‌شود که برای چند ماه تمام چاقوسازان زنجان را خیلی محدود کرده و آنها پشت‌تخت فشار هستند.» در زنجان تولید کنندگان محصولات صادراتی، تحت تأثیر تغییر و تحولات اخیر شرایط دشوارتری دارند. بنابر گزارش اتحادیه چاقوسازان زنجان، بیش از یکصد کارگاه که پتانسیل صادرات داشتند، تعطیل شده و کارگاه‌های فعال هم بسیاری از مشتریان شان را از دست داده‌اند: «هتاسفانه در بی تصمیماتی که گرفته شده و ما هم نماندیم، به عنوان یک صنعتگر زنجان، چاقو می‌سازم، اما این سال‌ها بازار قومه و قداره را به چین واگذار کرد. صنعتگران زنجان سالانه بین ۲ تا ۴ میلیارد تومان صادرات انواع چاقو، قمه و قداره را به عراق داشتند. در مصوبه چاقوی ضامن دار جزو ممنوعیت‌هاست، در حالی که چاقوی ضامن دار قلم‌تراش چه کسی بوده، به نفع وارد کنند و به ضرر تولید کننده؟»

چاقوسازان زنجان فقط از طریق نماینده‌های شان در مجلس که برای علی لاریجانی، رئیس مجلس شورای اسلامی احمدجنتی دبیر شورای نگهبان و هر مقام مسئول دیگری کمی توانست در این زمینه تأثیر گذار باشد، نامه‌ها نوشته‌اند و خواستار توجه به پیامدهای اجتماعی تصمیمی شده‌اند که ممکن است صنعت چاقوسازی زنجان را با هزاران سال سابقه دچار رکود کند و بسیاری گسترده‌های را در این شهر به همراه بیاورد: «ما در این نامه‌ها گفته‌ایم هیچ مخالفتی نداریم با این که قوانین برای برز خورد با کسانی که با استفاده از سلاح سرد نامی ایجاد می‌کنند، سخت‌گیرانه‌اشد، اما کسانی که این پیشنهادات را داده‌اند، تنها یک طرف موضوع را دیده‌اند، سوسوی دیگران این سکه هزاران نفر صنعتگری هستند که معیشت و زندگی شان به مخاطره می‌افتد. جواب آنها چه کسی می‌دهد؟ ما مجلس یکی از نماینده‌های موافق گفته با ساطور اختلاس می‌کنند، والا ما که نمی‌دیم کسی با ساطور اختلاس کند، اما

به قانون تبدیل نشده، اما بار روانی قضیه همین الان برای ما مشکلاتی ایجاد کرده است. پلیس در زمینه اجرای قانون تدافعی عمل می‌کند و شرایط امروز ما این طور است که در زنجان برای فروش چاقو مشکلی وجود ندارد، اما عمده‌فروش‌های ما می‌توانند کار کنند. پلیس در هر جای به محموله چاقو مواجه می‌شود، آن را ضبط می‌کند. هر محموله چاقو حدود ۷ میلیون تومان قیمت دارد.»

بسیاری از خریداران عمده قومه، قداره و ساطور و دیگر محصولات تولیدی کارگاه‌های چاقوسازی در زنجان، تاجران عراقی هستند. زنجان تا پیش از مصوبات معتقدند حمل و استفاده از سلاح سرد زمینه‌ساز افزایش ارتکاب جرایم به یوزه جرایم منجر به جرح و قتل می‌شود، اما آن‌ها تولید کنندگان و فروشنده‌گان چاقو معتقدند اگر به زمینه‌های اجتماعی و اقتصادی فعالیت‌های آنها پرداختند، این بازنگری توجه نشود، بسیاری و تعطیلی کارگاه‌های چاقوسازی به یلمد مفی قوانین بازدارنده جدید خواهد بود. بیش از هزار کارگاه چاقوسازی در خطر بیکاری می‌شود، هر چه جرایمی، یکی از چاقوسازان زنجان، در یکسال ونیم گذشته در جایگاه رئیس اتحادیه چاقوسازان زنجان، به بسیاری از مسئولان نامه نوشته و این موضوع را تشریح کرده که اگر مجلس در مصوبات جدید، زنجان محمده را تصحیم کند، می‌تواند یک مشکل بزرگ باشد. در هر حال این مسائل و مشکلات صادرات قومه از زنجان مرتفع نشد، اما همچنان مسائلی وجود دارد که نیازمند شفاف‌سازی بیشتر است،

در کارگاه کارگاه چاقوسازی زنجان، روزی ۱۰۰ نفر چاقو می‌سازند.

دیدیم که با خود کار بیشتر اختلاس می‌کنند. این نگاه‌ها به صنعتگران و هنرمندان چاقوساز و صنعتی که سالانه در آمد و اشتغال‌زایی قابل توجهی دارد، غیر منصفانه است. ما بارها به برادران مان در نیروی انتظامی گفته‌ایم راه‌حل، بر خورد با منسب خطاست، نه ابزار خطا. کسی که دنبال کار خطاست به ابزارش خواهد رسید، چرا می‌خواهید صنعت چاقوسازی را در ایران زمین بزنید؟ سالانه ۸ هزار نفر در کشور در فصول گرم در دریاها غرق می‌شوند، راهش این است که در یاها را خشک کنیم؟»

ارزیابی تأثیرات اجتماعی و فرهنگی سیاستگذاری‌ها در ایران، تازه در آغاز راه است و در بسیاری از موارد طرح و لایحه در مجلس شورای اسلامی و چه در دیگر مراجع تصمیم‌گیرنده مثل هیات وزیران یا شوراهای اغلب بدون توجه به پیامدهای اجتماعی آن به تصویب می‌رسد. این در حالی است که در بسیاری از کشورهای جهان، طرح و برنامه‌ها و تصمیمات جدید به یوزه در زمینه قانون‌گذاری بدون پیوست‌های اجتماعی و فرهنگی (که امکان بررسی همه‌جانبه تأثیرات اجتماعی بر ذینفعان گوناگون فراهم می‌کنند) در دستور کار نهایی، پارلمان‌ها، شوراهای سایر مراجع تصمیم‌گیرنده قرار نمی‌گیرد و تجربه نشان داده قانون‌گذاری بدون توجه به زمینه‌های اجتماعی، اقدامی برخلاف اهداف توسعه‌ای، بر هزینه‌ها و زمینه‌ساز گسترش نارضایتی‌های اجتماعی است.

تجربه اخیر و پیش‌بینی محدودیت‌های قانونی برای تولید، حمل و عرضه سلاح سرد از نمونه مصوباتی است که بدون توجه به پیامدهای اجتماعی و پارو یکری کی سوسویه و تک‌بعدی و دیدگاه قضائی و جنایی در دستور کار مجلس قرار گرفته و ابعاد دیگری از جمله تأثیرات اقتصادی آن بر کسب و کار جمعیت کثیری از چاقوسازان مورد غفلت قرار گرفته است. پیامدهایی که می‌تواند در شهری مانند زنجان که با مسأله بیکاری هم دست‌به‌گریبان است، تأثیرات گسترده اقتصادی و اجتماعی به بار آورد. این شرایط نشان می‌دهد توجه به پیامدهای اجتماعی حتی در ساختارهای کلان سیاست‌گذاری کشور، هم نشان‌دهنده مانده، به گونه‌ای که حتی مجلس شورای اسلامی که پیش‌تر به مطالعه‌های چون مرکز پژوهش‌های مجلس را نیز در کنار خود دارد، در شناخت حوزه‌های نفوذ و اثرگذاری مصوبات در دست اقدام، فاصله‌مناجاری با جامعه دارد. در صورتی که حرف مجلس بدون توجه به مشکلاتی که تبصره جدید برای چاقوسازان ایجاد می‌کنند به کرسی نمی‌نشیند، یکی از نتایج زود هنگامش تعطیلی بسیاری از کارگاه‌های تولید کننده چاقو در زنجان خواهد بود. شهری که آمار بیکاری در آن ۱۰ درصد و آمار بیکاری جوانانش حدود ۱۷ درصد اعلام شده است. در چنین شرایطی پیامدهای ناشی از یک تصمیم یک‌جانبه و بخشی‌نگرانه، زندگی صدها و بلکه هزاران نفر را به مخاطره خواهد انداخت که اتفاقاً کمترین میزان وابستگی به دولت را داشته‌اند و نان و بازوی خود می‌خورند.

به گفته جرجیسی، گم که هم به تازگی با توجه به دستورالعمل‌های جدید صادر شده از سوی دولت، خروج کرده و این موضوع، خرید توریست‌های خارجی را کاهش داده.» برای مثال اگر در سفرگردی از فروشگاه‌ها شبانه‌روزی صنایع دستی زنجان چاقوی تریبی می‌خرود ساعت ۲ شب پرواز دارد، یک نفر از اتحادیه باید برود برای شان مجوز صادر کند، آنها که یکی دو تا نیستند، نتیجه این می‌شود که برای چند ماه تمام چاقوسازان زنجان را خیلی محدود کرده و آنها پشت‌تخت فشار هستند.» در زنجان تولید کنندگان محصولات صادراتی، تحت تأثیر تغییر و تحولات اخیر شرایط دشوارتری دارند. بنابر گزارش اتحادیه چاقوسازان زنجان، بیش از یکصد کارگاه که پتانسیل صادرات داشتند، تعطیل شده و کارگاه‌های فعال هم بسیاری از مشتریان شان را از دست داده‌اند: «هتاسفانه در بی تصمیماتی که گرفته شده و ما هم نماندیم، به عنوان یک صنعتگر زنجان، چاقو می‌سازم، اما این سال‌ها بازار قومه و قداره را به چین واگذار کرد. صنعتگران زنجان سالانه بین ۲ تا ۴ میلیارد تومان صادرات انواع چاقو، قمه و قداره را به عراق داشتند. در مصوبه چاقوی ضامن دار جزو ممنوعیت‌هاست، در حالی که چاقوی ضامن دار قلم‌تراش چه کسی بوده، به نفع وارد کنند و به ضرر تولید کننده؟»

چاقوسازان زنجان فقط از طریق نماینده‌های شان در مجلس که برای علی لاریجانی، رئیس مجلس شورای اسلامی احمدجنتی دبیر شورای نگهبان و هر مقام مسئول دیگری کمی توانست در این زمینه تأثیر گذار باشد، نامه‌ها نوشته‌اند و خواستار توجه به پیامدهای اجتماعی تصمیمی شده‌اند که ممکن است صنعت چاقوسازی زنجان را با هزاران سال سابقه دچار رکود کند و بسیاری گسترده‌های را در این شهر به همراه بیاورد: «ما در این نامه‌ها گفته‌ایم هیچ مخالفتی نداریم با این که قوانین برای برز خورد با کسانی که با استفاده از سلاح سرد نامی ایجاد می‌کنند، سخت‌گیرانه‌اشد، اما کسانی که این پیشنهادات را داده‌اند، تنها یک طرف موضوع را دیده‌اند، سوسوی دیگران این سکه هزاران نفر صنعتگری هستند که معیشت و زندگی شان به مخاطره می‌افتد. جواب آنها چه کسی می‌دهد؟ ما مجلس یکی از نماینده‌های موافق گفته با ساطور اختلاس می‌کنند، والا ما که نمی‌دیم کسی با ساطور اختلاس کند، اما

چشم‌انتظار آخرین خبر

حاج حیدر دست از کار کشیده و به روز در همان ساعت مقرر چراغ‌های کارگاه کوچکش را روشن می‌کند، حوصله حرف‌زدن ندارد. محموله‌ها ساد هایش را چند وقت پیش در راه رشت توقیف کردند. حالا هال داس را می‌چرخاند روی دستگاه داس مثلثی که می‌چرخد توی دست‌اش: «هر کی به هر کی شده، بعد از این همه سال کار و تسواین بازار خراب، دیواری از دیوار ما کوتاه‌تر نبود؟ این همه بیکار در زنجان هستند، حتما می‌گویند ما هم روی همه آنها، این گوشه شهر سرمان به کار خودمان بود. از آلمان می‌آیند و بیجه‌های چاقوساز ما را روی دست می‌برند، احترام می‌کنند به هنر شان، بعد از آنجا در کشور خودمان با ما چنین می‌کنند، ما بی خطرترین آدم‌های این شهریم، چاقوسازان تنها کسانی‌اند که چاقو ته‌جیب‌شان پیدایمی شود.»

در زنجان همه چاقوسازان از آخرین خبرهای این مصوبه باخبرند و می‌دانند حالا اصلاحیه مجلس که در شورای نگهبان است، اگر همین آخرین اصلاحیه‌ها تصویب شود، کار برای آنها سخت‌تر خواهد شد. آنها منتظر آخرین خبر هستند. در کارگاه‌های هم‌جسده‌پشت‌تخت‌ها، چاقوسازان پشت پنجره‌های بلندقدی گل‌ان‌های سبزه‌شان را دیده‌اند. شمعدانی و پیوتوس، حسن یوسف و انواع گیاه‌های رونده را شاید همین سرزندگی بر گیاه‌های سبز، بار طراقت‌فرسای کوبیدن بر ورق‌های فولاد و فنر را، شانه‌های شان بر می‌دارد و زندگی را به یادشان می‌آورد.

به دلیل رکود در بازار چاقوسازی، بسیاری از استادکاران به تهیه‌های کار می‌کنند و شاکر در دستیار نمی‌گرد

بسیاری از چاقوسازان به دلیل سختی کار، دچار بیماری‌های اسکلتی و حرکتی می‌شوند